

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 674/ 30 stycznia 2022 ISSN 2080-0010

IV Niedziela zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Jr 1, 4-5. 17-19

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza: Za panowania Jozjasza Pan skierował do mnie następujące słowo: «Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię, nim przyszedłeś na świat, poświęciłem cię, prorokiem dla narodów ustanowiłem cię. Ty zaś przepasz biodra, wstań i mów wszystko, co ci rozkażę. Nie lękaj się ich, bym cię czasem nie napełnił lękiem przed nimi. A oto Ja czynię cię dzisiaj twierdzą warowną, kolumną żelazną i murem ze spiżu przeciw całej ziemi, przeciw królom judzkim i ich przywódcom, ich kapłanom i ludowi tej ziemi. Będą walczyć przeciw tobie, ale nie zdołają cię zwyciężyć, gdyż Ja jestem z tobą – mówi Pan – by cię ochraniać».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 71 (70), 1-2. 3-4a. 5-6b. 15ab i 17

Będę wysławiał pomoc Twoją, Panie

W Tobie, Panie, ucieczka moja, *
niech wstydu nie zaznam na wieki.

Wyzwól mnie i ratuj w Twej sprawiedliwości, *
nakłoń ku mnie swe ucho i ześlij ocalenie.

Bądź dla mnie skałą schronienia *
i zamkiem warownym, aby mnie ocalić,
bo Ty jesteś moją opoką i twierdzą. *
Boże mój, wyrwij mnie z rąk niegodziwca.

Bo Ty, mój Boże, jesteś moją nadzieją, *
Panie, Tobie ufam od młodości.
Ty byłeś moją podporą od dnia narodzin, *
od łona matki moim opiekunem.

Moje usta będą głosiły Twoją sprawiedliwość
* i przez cały dzień Twoją pomoc.

Boże, Ty mnie uczyłeś od mojej młodości *
i do tej chwili głoszę Twoje cuda.

DRUGIE CZYTANIE

1 Kor 13, 4-13

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian: Bracia: Miłość cierpliwą jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą; nie jest bezwstydną, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma.

Miłość nigdy nie ustaje, nie jest jak prorocтва, które się skończą, albo jak dar języków, który zniknie, lub jak wiedza, której zabraknie. Po części bowiem tylko poznajemy i po części prorokujemy. Gdy zaś przyjdzie to, co jest doskonałe, zniknie to, co jest tylko częściowe. Gdy byłem dzieckiem, mówiłem jak dziecko, czułem jak dziecko, myślałem jak dziecko. Kiedy zaś stałem się mężem, wybyłem się tego, co dziecinne. Teraz widzimy jakby w zwierciadle, niejasno; wtedy zaś ujrzymy twarzą w twarz. Teraz poznaję po części, wtedy zaś będę poznawał tak, jak sam zostałem poznany. Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość – te trzy: największa z nich jednak jest miłość.

Oto słowo Boże

SPIEW PRZED EWANGELIĄ

Por. Łk 4, 18

Pan posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność.

EWANGELIA

Łk 4, 21-30

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza: Kiedy Jezus przyszedł do Nazaretu, przemówił do ludu w synagodze: «Dziś spełniły się te słowa Pisma, które słyszeliście». A wszyscy przyświadczyli Mu i dziwili się pełnym łaski słowom, które płynęły z ust Jego. I mówili: «Czy nie jest to syn Józefa?» Wtedy rzekł do nich: «Z pewnością powiecie Mi to przysłowie: Lekarzu, ulecz samego siebie; dokonajże i tu, w swojej ojczyźnie, tego, co wydarzyło się, jak słyszeliśmy, w Kafarnaum». I dodał: «Zaprawdę, powiadam wam: Żaden prorok nie jest mile widziany w swojej ojczyźnie. Naprawdę, mówię wam: Wiele wdów było w Izraelu za czasów Eliasza, kiedy niebo pozostawało zamknięte przez trzy lata i sześć miesięcy, tak że wielki głód panował w całym kraju; a Eliasz do żadnej z nich nie został posłany, tylko do owej wdowy w Sarepcie Sydońskiej. I wielu trędowatych było w Izraelu za proroka Elizeusza, a żaden z nich nie został oczyszczony, tylko Syryjczyk Naaman». Na te słowa wszyscy w synagodze unieśli się gniewem. Porwawszy się z miejsc, wyrzucili Go z miasta i wyprowadzili aż na urwisko góry, na której zbudowane było ich miasto, aby Go strącić. On jednak, przeszedłszy pośród nich, oddalił się.

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Prymas też chodzi pieszo - cd. 2

Święto Ofiarowania Pańskiego 3

Dzień Życia Konsekrowanego. 3

Życzenia dla Sióstr Pasjonistek 3

Wiara i rozum - cd. 3

1% podatku na Fundację
Ecclesia Villanovensis 4

Nabożeństwa w pierwszy
wtorek, czwartek, piątek
i sobotę miesiąca 4

KOMENTARZ

„Ty zaś przepasz biodra, wstań i mów wszystko, co ci rozkażę. Nie lękaj się ich, bym cię czasem nie napełnił lękiem przed nimi” – takie słowa skierował Pan Bóg do proroka Jeremiasza w dzisiejszym pierwszym czytaniu. A Jeremiasz miał czego się lękać, gdyż miał głosić najpotężniejszą ludziom w swoim kraju, że źle postępują, że poniosą za to karę, że naród pójdzie do niewoli, a Jerozolima będzie zburzona. I faktycznie musiał się naciierać z powodu słowa Bożego. Był biczowany i zakuty w dyby, wygnany, próbowano urządzić zamach na jego życie, był wrzucony do pustej cysterny, gdzie mógł utonąć w błocie lub umrzeć z głodu. A jednak powołanie prorockie i Boże umocnienie były silniejsze. Prorok ostatecznie zwyciężył, a jego słowa się wypełniły.

W dzisiejszych niepewnych czasach może napełniać nas lęk. Często przychodzi on sam, wywołany różnymi okolicznościami życiowymi. Jednak następny krok należy do nas. Możemy wejść w lęk i podać się mu, albo oprzeć się na mocy i słowie Bożym. Do tego drugiego jesteśmy dzisiaj wezwani na wzór proroka Jeremiasza.

Ks. dr Maciej Raczyński-Rożek

Rocznica śmierci Ks. Kard. Józefa Glempa

Prymas też chodzi pieszo - cd.

W niedzielę, 23 stycznia br., była 9. rocznica śmierci Księdza Kardynała Józefa Glempa.

Do dziś krążą różne legendy o tym, jak Prymas Glemp sprowadził się do swej nowej siedziby. Otóż, ponieważ od pewnej rodziny na Warmii dostał w prezencie psa, z którym zresztą bardzo się zaprzyjaźnił, przywiózł go ze sobą do Warszawy. Kitek - bo tak nazywał się zwierzak - zamieszkał w rezydencji Prymasa. Konwenanse nie zezwalały jednak na jego obecność. - A cóż to za nowy prałat płacze się po podwórku? - miał usłyszeć od jednego z księży. I Kitek musiał wrócić na Warmię. Ale na szczęście nie na zawsze. - Wraz z paniami z Instytutu Prymasowskiego zrobiliśmy Księdzu Kardynałowi niespodziankę - opowiada B. Dembińska. Przywoziły Kitka do Choszczówki, a potem zaprosiły tam Prymasa na spotkanie opłatkowe. Gdy przyjechał, Kitek natychmiast do niego wybiegł, lasił się, skakał, tańczył z radości. Ksiądz Prymas, niezwykle zaskoczony, zapytał wtedy z niedowierzaniem: "To prawdziwy Kitek?".

Po prostu "Józio"

Jest skromny. Ks. Bogdan Bartoń, rektor kościoła akademickiego św. Anny, wspomina: - Ksiądz Prymas zwykle żegna studentów, którzy wyruszają z pieszą pielgrzymką na Jasną Górę. Przed dwoma laty, po wspólnej Mszy św., postanowił odprowadzić ich na plac Bankowy. Gdy tam doszliśmy, zaproponowałem, że go teraz odwiozę do domu. Ale on odparł: "Przećcież ja sobie spokojnie dojdę piechotą". I wrócił pieszo.

Grzegorz Polak, szef "Księgi Świętych": - Nie żyje na wysokiej stopie. W czasie pielgrzymki Ojca Świętego do Rygi podszedł do mnie kapelan Prymasa i zapytał, gdzie można coś zjeść, bo Prymas jest głodny. "Tanio czy drogo?" - zapytałem. "Tanio" - odpowiedział kapelan.

Krzysztof Gołębiowski z Katolickiej Agencji Informacyjnej: - Po wizytacji jednej z parafii Ksiądz Prymas został na obiedzie u proboszcza. Gdy siostry postawiły na stole dzbanek z herbata, wstał i zaczął nalewać ją siedzącym obok ludziom.

Innym razem wstąpił do jednego z warszawskich kościołów i usiadł w ławce. Ktoś zadzwonił do księży, by natychmiast tam przyszli, bo Prymas siedzi i czeka. Gdy kapłani, w wielkiej panice, pojawili się i zapytali, co trzeba przygotować, kard. Glemp powiedział z uśmiechem: "Nic. Po prostu wstąpiłem do kościoła. Chyba mi wolno?". Po czym wstał i poszedł do domu.

Że chętnie chodzi pieszo - wyszło też na jaw podczas pielgrzymki do Częstochowy, kiedy na własne życzenie przeszedł kiedyś ostatni etap razem z pątnikami. W ostatnich latach okazało się też, że jeździ na rowerze. Słynne stały się już przejazdy na rowerach z młodzieżą na spotkania na Polach Wilanowskich w Warszawie, gdzie ma powstać świątynia Opatrzności Bożej.

Pokora jest atutem Prymasa także w oficjalnych spotkaniach. Kiedyś Biuro Ochrony Rządu nie wpuściło samochodu Prymasa na ulicę przed warszawską katedrą, gdzie za chwilę miał odprawić Mszę św., kard. Glemp bez słowa kazał kierowcy zawrócić, dojechał do swej siedziby, po czym pieszo przyszedł - kilka minut spóźniony - do katedry. Nikomu nie robił z tego powodu wyrzutów, na nikogo się nie obraził.

ÁÁŻe jest bezpretensjonalny, prostolinijny i bezpośredni - potwierdzają właściwie wszyscy, którzy mieli z nim osobisty kontakt. - Na początku wydawał mi się nieprzystępny, zbyt poważny i obcy, gdy jednak spotykałem się z nim po raz kolejny, dostrzegłem, jak bardzo jest serdeczny, nawiązywał do poprzednich rozmów, interesował się tym, co robimy - podkreśla M. Krzaklewski. J. Fabisiak dodaje: - Kiedy zaproponowałam Księdzu Prymasowi, by objął patronat nad konkursem " Ośmiu Wspaniałych" i z zapalem zaczęłam opowiadać, że chciałabym stworzyć w szkołach wolontariat, uważnie mnie wtedy wysłuchał, po czym z wyraźną troską zapytał: "Jak ty to zrobisz?".

Kard. Glemp do dziś jest po imieniu ze swymi kolegami. Można się o tym przekonać, przysłuchując się rozmowom na spotkaniach opłatkowych w liceum w Inowrocławiu, które Prymas ukończył, a teraz systematycznie odwiedza. - Kiedy składają sobie życzenia, nie padają żadne oficjalne słowa - mówi Zdzisław Żyliński, dyrektor LO im. Kasprowicza. Legendą obrosta już opowieść, jak żona jednego z kolegów zwróciła się do Prymasa "Eminencjo", a on odparł, wyciągając rękę: "Mów mi Józio".

- Tak najczęściej mówiliśmy do niego w domu i ten zwrot najbardziej chyba lubi - podkreśla siostra.

Budowniczy Świątyni

ÁGdy kard. Glemp został prymasem, nie zmienił się jako człowiek - zgodnie przyznają ci, którzy znali go wcześniej.

Stanisława Glemp: - Jak dawniej, o wszystkim mogę z nim porozmawiać, nadal dobrze się rozumiemy. Kilka razy w roku brat mnie odwiedza, choć, oczywiście, częściej ja bywam u niego. Spędzamy też razem Wigilię. I zawsze mam problem, co mu kupić na Gwiazdkę! Ostatnio była to woda po goleniu, z czego bardzo się ucieszył.

Ks. inf. Król: - Nie stworzył dystansu, nie stał się wyniosły. Wręcz przeciwnie: zadziwia skromnością i stylem życia. Nie przywiązuje też wagi do spraw materialnych, często zaznacza, że dary, które otrzymuje, nie są jego

Fot. Archiwum
Polskapress

własnością, ale Pałacu Arcybiskupów. I przejdą do historii.

Skromność daje się we znaki w różnych sytuacjach. Kiedyś Prymas przyjechał na kilka dni do Choszczówki. Zaproponowano mu pokój kard. Wyszyńskiego. - Czy to dobrze, że bym ja go zajmował? - powiedział wtedy z pewnym zażenowaniem.

Nie zrezygnował też ze wspólnych wyjazdów wakacyjnych w gronie najbliższych. Już jako prymas wiele razy pływał z przyjaciółmi na kajakach, grał w siatkówkę czy śpiewał przy ognisku. - Wspólne wieczory na Mazurach kończył dopiero Apel Jasnogórski - mówi siostra Księdza Kardynała. Ks. Kalwarczyk natomiast wspomina wspólny pobyt w Zakopanem. - Wybraliśmy się kiedyś na Giewont. - W połowie drogi nie miałem już siły, a Ksiądz Prymas się ze mnie śmiał i szedł dalej. Na szczęście rozpoznała go jakaś góralka i zaprosiła na mleko, dzięki czemu mogłem chwilę odpocząć!

Pozycja Prymasa w Polsce wciąż jest wyjątkowa. To on - także jako przewodniczący Konferencji Episkopatu - podejmuje najważniejsze decyzje w Kościele. Opiekuje się też Polonią (ogromnie rozwinął kontakty duszpasterskie z Polonią w różnych krajach). Za jego rządów doszło do podpisania i ratyfikacji Konkordatu. W imieniu całego Kościoła uczynił rachunek sumienia na placu Teatralnym w Warszawie. Ostatnio w imieniu Episkopatu zaprosił Ojca Świętego do Polski, już po raz ósmy. - Życzę mu, by wraz z Papieżem wmurował kamień węgielny pod Świątynię Opatrzności Bożej - mówi ks. prał. Kalwarczyk. Budowa Świątyni Opatrzności bowiem jest teraz jednym z najważniejszych celów Prymasa.

Milena Kindziuk
Przedruk artykułu
Niedziela Ogólnopolska 13/2002

Źródło:
<https://m.niedziela.pl/artykul/68693/nd/Prymas-tez-chodzi-pieszko>

Święto Ofiarowania Pańskiego

2 lutego obchodzone jest w Kościele święto Ofiarowania Pańskiego, potocznie zwane świętem Matki Bożej Gromnicznej. Bardzo pięknie o tym święcie pisze Anselm Grün - mnich benedyktyński:

"Święto Ofiarowania Pańskiego zaprasza nas, by przyjąć Chrystusa do wewnętrznej świątyni naszego serca. Wesele między Bogiem i człowiekiem odbywa się wtedy, gdy pozwalamy wejść Chrystusowi do wewnętrznej świątyni zamku naszej duszy. Znajduje to swój wyraz podczas święta w procesji ze świecami. Na rozpoczęcie Eucharystii wspólnota zbiera się w ciemnym przedsionku kościoła. Kapłan święci świecę i zapala je. Następnie wszyscy wchodzi z płonącymi świecami do kościoła. Jest to obraz tego, że do świątyni naszej duszy wchodzi światło Jezusa Chrystusa i rozświetla wszystko, co jest tam jeszcze ciemne i jeszcze nie wyzwolone".

Józef Rydzewski
Niedziela podlaska 5/2003

Dzień Życia Konsekrowanego.

Życie konsekrowane jako dar Boga Ojca udzielony jego Kościołowi za sprawą Ducha Świętego, od samego początku jest drogą specjalnego naśladowania Jezusa Chrystusa (por. VC 1). Osoby konsekrowane żyjąc na ziemi, pragną mieć wzrok utkwiony w niebo. Poprzez ewangeliczne rady: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa, pokazują nam, że choć jesteśmy zanurzeni w doczesności, to celem naszego życia jest Królestwo Niebieskie. Oddając się do dyspozycji Chrystusa w Jego Kościele, stają się dla nas braćmi i siostrami, kimś bardzo bliskim. Modlą się za nas i służą nam w przeróżnych dziełach apostołskich, uczestnicząc w ten sposób w naszej codzienności. Patrząc na siostry zakonne, ojców i braci, na dziewice konsekrowane, wdowy i pu-

stelników możemy powiedzieć – «są to ludzie Boga».

Życie konsekrowane – jak pisze św. Jan Paweł II – ma wielkie znaczenie właśnie dlatego, że wyraża nieograniczoną bezinteresowność i miłość, co jest szczególnie doniosłe zwłaszcza w świecie zagrożonym przez zalew spraw nieważnych i przemijających. Gdyby zabrakło tego konkretnego znaku, należałoby się obawiać, że miłość ożywiająca cały Kościół ostygnie, że zbawczy paradoks Ewangelii straci swą ostrość, że «sól» wiary zwiędnie w świecie ulegającym sekularyzacji (VC 105).

Posłaniem osób konsekrowanych jest nieustanne przypomnienie nam, że doczesność nie jest celem ale drogą prowadzącą do celu – życia wiecznego. Ich powołanie i misja, to odpo-

wiedź miłości ludzkiej, na miłość Bożą. Tej miłości potrzebujemy dziś, gdy doświadczamy zagubienia duchowego, niepewności jutra i cierpienia tak wielu naszych sióstr i braci. Stąd też wspólnoty życia konsekrowanego są posłane, by ukazywać wartość chrześcijańskiego braterstwa, którego fundamentem jest uzdrawiająca moc Ewangelii.

Fragmenty Listu Przewodniczącego Komisji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostołskiego na Dzień Życia Konsekrowanego 2.02.2022 r.

Siostron Pasjonistkom
na Dzień Życia Konsekrowanego
życzenia radości, cierpliwości
i wiernej miłości w podążaniu drogą
rad ewangelicznych.

w imieniu parafian składa Redakcja

Dziękujemy za Waszą
obecność, świadectwo i służbę.

Choć Doktor Anielski uznaje pierwszeństwo tej mądrości, nie zapomina jednak o istnieniu jej dwóch innych, komplementarnych form: mądrości filozoficznej, która opiera się na zdolności rozumu do badania rzeczywistości w granicach wyznaczonych przez jego naturę; oraz mądrości teologicznej, która opiera się na Objawieniu i bada treści wiary, docierając do tajemnicy samego Boga.

Głęboko przekonany, że «omne verum a quocumque dicatur a Spiritu Sancto est»⁵⁰, św. Tomasz ukochał prawdę bezinteresowną miłością. Szukał jej wszędzie, gdziekolwiek się objawiała, starając się jak najmocniej uwypuklić jej uniwersalność. Magisterium Kościoła dostrzega i wysoko ceni to jego umiłowanie prawdy; jego myśl właśnie dlatego że nie traciła nigdy z oczu prawdy uniwersalnej, obiektywnej i transcendentnej osiągnęła «szczyty, których ludzki rozum nigdy nie zdołałby sobie wyobrazić»⁵¹. Słusznie zatem można go nazywać «apostolem prawdy»⁵². Właśnie dlatego, że zmierzał ku prawdzie bez wahania, potrafił w swoim realizmie uznać jej obiektywność. Jego filozofia jest rzeczywistością filozofią bytu, nie zaś filozofią prostego zjawiska.

Fragment Encykliki JP II Fides et ratio.
Cd. w następnym numerze Klimatów

Wiara i rozum - cd.

Nieprzemijająca nowość myśli św. Tomasza z Akwinu

43. Bardzo szczególną rolę w tym długim procesie odegrał św. Tomasz i to nie tylko ze względu na treść swojej doktryny, ale także na dialogiczną relację, jaką potrafił nawiązać ze współczesną sobie myślą arabską i żydowską. W epoce, gdy chrześcijańscy myśliciele odkrywali na nowo skarby filozofii starożytnej, a ściślej arystotelesowskiej, wielką zasługą Tomasza było **ukazanie w pełnym świetle harmonii istniejącej między rozumem a wiarą. Skoro zarówno światło wiary, jak i światło rozumu pochodzą od Boga dowodził to nie mogą sobie wzajemnie zaprzeczać**⁴⁴.

Ujmując rzecz jeszcze bardziej radykalnie, Tomasz uznaje, że natura właściwy przedmiot badań filozofii może się przyczynić do zrozumienia Bożego Objawienia. Wiara zatem nie lęka się rozumu, ale szuka jego pomocy i pokłada w nim ufność. Jak łaska opiera się na naturze i pozwala jej osiągnąć pełnię⁴⁵, tak wiara opiera się na rozumie i go doskonali. **Rozum oświecony przez wiarę zostaje uwolniony od ułomności i ograniczeń, których źródłem jest nieposłuszeństwo grzechu, i zyskuje potrzebną moc, by wznieść się ku poznaniu tajemnicy Boga w Trójcy Jedynej**. Choć Doktor Anielski podkreślał z mocą nadprzyrodzony charakter wiary, nie zapominał też o wartości, jaką jest rozumność wiary; przeciwnie, umiał poddać ją głębokiej analizie i dokładnie określić jej sens. Wiara mianowicie jest w pewien sposób «czynnością

myśli»; ludzki rozum nie musi zaprzeczyć samemu sobie ani się upokorzyć, aby przyjąć treści wiary; w każdym przypadku **człowiek dochodzi do nich na mocy dobrowolnego i świadomego wyboru**⁴⁶.

Z tego właśnie powodu Kościół słusznie przedstawiał zawsze św. Tomasza jako mistrza sztuki myślenia i wzór właściwego uprawiania teologii.

44. Do wielkich intuicji św. Tomasza należy także ta, która wskazuje na rolę Ducha Świętego w procesie dojrzewania ludzkiej wiedzy do pełni mądrości. Już od pierwszych stronic swojej Summa Theologiae⁴⁸ Akwinata pragnął ukazać pierwszeństwo tej mądrości, która jest darem Ducha Świętego i wprowadza w poznanie rzeczywistości Bożych. Jego teologia pozwala pojąć specyfikę mądrości w jej ścisłym powiązaniu z wiarą i z poznaniem spraw Bożych. Mądrość poznaje dzięki współnocie natury, opiera się na wierze i formułuje prawidłowy osąd, wychodząc od prawdy samej wiary: «Mądrość wymieniana wśród darów Ducha Świętego jest różna od tej, którą zalicza się do cnót rozumowych. Tę ostatnią bowiem zdobywa się przez naukę, tamta natomiast zstępuje z góry, jak powiada św. Jakub. Podobnie też jest ona różna od wiary, jako że wiara przyjmuje Bożą prawdę taką, jaka jest, natomiast cechę daru mądrości jest to, że osądza wedle Bożej prawdy»⁴⁹.

IV Niedziela zwykła – 30 stycznia 2021 r.

- Zapraszamy na "Wieczór kolęd" o godzinie 17.00. Niech nasze kolędowanie będzie okazją do dziękczynienia Panu Bogu za Jego narodzenie. Po kolędowaniu modlić się będziemy za naszych zmarłych, polecanych w wypominkach rocznych.
- We wtorek, 1 lutego, modlimy się w sposób szczególny za dzieci. Msza św. w intencji dzieci, zwłaszcza tych które odeszły od wiary i kościoła oraz ich rodziców, zostanie odprawiona o godz. 18.00. Przed Mszą św. rodzice modlić się będą w intencji swoich dzieci odmawiając różaniec.
- W tym tygodniu przypada I czwartek, I piątek i I sobota miesiąca. W czwartek, 3 lutego, o godz. 17.00. zostanie odprawiona Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym Wiecznym Kapłanie, a po Mszy zostanie odmówiona koronka do Miłosierdzia Bożego. W tym dniu, w sposób szczególny modlimy się o powołania kapłańskie. W piątek 4 lutego, o godz. 18.00. zostanie odprawiona Msza św. z intencją wynagradzającą Bożemu Sercu. Po Mszy wraz z Wspólnotą Odnowy w Duchu Świętym zapraszamy na Nabożeństwo Pierwszopiątkowe. Z sakramentu pokuty i pojednania można będzie skorzystać rano i od godz. 16.00. Pragniemy również odwiedzić chorych i osoby w podeszłym wieku. Imiona i nazwiska oraz adresy osób pragnących skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjmą Najświętszy Sa-

krament prosimy zgłaszać w zakrystii lub w kancelarii parafialnej.

- W sobotę, 5 lutego, Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu NMP zostanie odprawiona o godz. 7.00., a po niej nabożeństwo wynagradzające, na które składa się odmówienie jednej części Różańca i 15 minutowe rozważanie w ciszy jednej z tajemnic Różańca Świętego.. Z piątku 4 lutego na sobotę 5 lutego w naszej parafii odbędzie się szósta Nocna Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy, w intencji "Zatrzymania aborcji". Adoracja rozpocznie się o godz. 19.30., a zakończy o godz. 7.00. Serdecznie zapraszamy parafian do modlitwy, w dogodnej dla siebie porze. Więcej informacji na stronie internetowej naszej parafii i fb.
- Zachęcamy do przekazania 1% podatku na rzecz fundacji parafialnej „Fundacja Ecclesia Villanovensis” – numer KRS: 0000331641. Na stronie internetowej parafii udostępniłmy program do bezpłatnego rozliczenia podatku. Przypominamy, że nasza Fundacja poza działalnością charytatywną zajmuje się utrzymaniem zabytkowych obiektów znajdujących się na terenie naszej parafii.
- Zatrudnimy Panią do pracy kuchni, na 1/2 etatu. Dodatkowe informacje w kancelarii parafialnej.
- W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:

- w środę, 2 lutego, święto Ofiarowania Pańskiego,
- w sobotę, 5 lutego, wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

PIERWSZY WTOREK MIESIĄCA

1 lutego 2022 r. godz. 18.00.

Msza św. w intencji dzieci, które odeszły od wiary i Kościoła oraz ich rodziców. Modlitwa rozpocznie się o godz. 17.30.

PIERWSZY CZWARTEK MIESIĄCA

3 lutego 2022 r. godz. 17.00.

Msza Święta wotywna o Chrystusie Najwyższym i Wiecznym Kapłanie w intencji kapłanów z naszej parafii, a po mszy odmawiamy Koronkę do Miłosierdzia Bożego.

PIERWSZY PIĄTEK MIĄCA

4 lutego 2022r.

godz. 12.00. Msza św. wotywna o Najśw. Sercu Pana Jezusa

po Mszy o godz. 18.00 wspólnota Odnowy w Duchu Świętym, poprowadzi nabożeństwo wynagradzające Najświętszemu Sercu Pana Jezusa.

PIERWSZA SOBOTA MIESIĄCA

5 lutego 2022 r. godz. 7.00

Msza św. o Niepokalanym Sercu NMP.

Po Mszy Różaniec i piętnastominutowe rozważanie w ciszy, nad wskazaną tajemnicą różańca świętego.

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

09.01.-13.02.2022

Módlmy się,
aby Boża Dziecina błogosławiła naszym rodzinom i parafii, a Maryja otaczała opieką w całym roku 2022.

e-pity®

NAJLEPSZY
SPÓSOB NA

Twój 1%!

POMÓŻ NAM POMAGAĆ

Rozlicz się bezpłatnie on-line i podaruj 1% podatku naszej OPP

"FUNDACJA ECCLESIA VILLANOVENSIS"

KRS: 0000331641

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis.

